Zaterdag, 4 Juli 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 3642

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1558.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Timosjenko weerstaat Duitse aanval.

Rommel lijdt zware verliezen.

Amerikaanse vliegers vieren Onafhankelijkheidsdag boven Duits gebied.

De Gaulle bereidt het Frans volk voor op het tweede front.

ROOSEVELT TEKENT BELANGRIJKE WET.

Roosevelt tekende de aanbestedingswet voor een bedrag van 43.820.000.000 dollar voor het Departement van Oorlog, inhoudende gelden voor duizenden nieuwe vliegtuigen, tanks, kanonnen alsmede geld en uitrusting voor een leger van 4.500.000 man tegen 1 Juli van het volgend jaar (Washington, (AP) 3.7).

NOORDAMERIKAANSE BOMMENWERPERS VALLEN DUITS GEBIED AAN.

Noordamerikaanse bommenwerpers vielen in de afgelopen nacht doelen aan in door de Duitsers bezet gebied. Het Noordamerikaanse Hoofdkwartier maakte bekend, dat 6 bommenwerpers de aanval uitvoerden met verlies van 2 vliegtuigen.

Het communiqué zeide, dat de aanval werd uitgevoerd in een gemeenschappelijke operatie met de Royal Airforce. Het waren lichte Douglas-bommenwerpers van het Boston-type. De Noordamerikaanse vliegers leenden de vliegtuigen van de Royal Airforce voor het doen van de aanvallen op de Amerikaanse Onafhankelijkheidsdag (Londen, (AP) 4.7).

IN FRANKRIJK ZAL DE STRIJD BESLIST WORDEN.

Generaal Charles de Gaulle, de Leider van de Vrije Fransen, deelde aan zijn landgenoten in Frankrijk mede in een radio-rede, dat de laatste slag van de oorlog „die alles beslist" daar zal worden uitgevochten en verzocht hun dringend zich erop voor te bereiden. (Londen, (AP) 3.7).

VOORBEREIDINGEN TEGEN EEN TWEEDE FRONT.

Berichten uit Stockholm zeiden, dat de Duitse bezettings-autoriteiten de militaire voorbereidingen scherp opvoeren in Noorwegen en Denemarken, waarschijnlijk tegen de mogelijkheid van een tweede front. Op de Deense stranden mogen zich geen burgers begeven, terwijl de verduisteringsmaatregelen in beide landen zijn verscherpt. De Duitse land- en luchtstrijdkrachten in Denemarken zouden belangrijk zijn versterkt. (Bern, (AP) 3.7).

FRANSE JONGELINGEN GEARRESTEERD.

Berichten uit bezet-Frankrijk deelden mede, dat twee jongelingen werden gearresteerd te Deziers bij een inval in een ondergrondse drukkerij, waar pamfletten werden gedrukt (Vichy, (AP) 3.7).

FRANSE VROUW, DIE NAZIES HIELP, GEWOND.

Berichten uit Vichy deelden mede, dat een beheerster van een huurkazerne werd geschoten en ernstig gewond bij een aanval, welke de politie brandmerkte als repressalie voor het door haar aan de Duitse autoriteiten verstrekken van inlichtingen over ondergrondse activiteiten van een huurder. Het was het eerste bericht over een aanslag op een vrouw in de lange serie van aanslagen op pro-nazie samenwerkers (Vichy, (AP) 3.7).

DE BRITSE EN FRANSE VLOTEN TE ALEXANDRIË.

In Bern worden de Duitse berichten, welke verklaarden dat er geruchten de ronde doen, dat de Britse vloot Alexandrië verlaten heeft en zich begeven naar de Rode Zee, met een korreltje zout genomen, daar dit betekent dat de Britten hebben afgezien van de verdediging van Egypte, wat zelfs de Duitsers niet verwachten. De vraag of er ook Franse oorlogsbodems te Alexandrië zijn, wordt in twijfel getrokken. Berlijn verzekerde, dat de Vichy-schepen indien zij door de Duitsers worden buit gemaakt, intact aan de Fransen zullen worden overgedragen, doch Vichy-kringen hoesterden de mening — sedert zij voor een gedeelte kleur hebben bekend — dat mocht Alexandrië worden verlaten, de schepen tot zinken zullen worden gebacht door de Britten. Duitse militaire waarnemers zeiden zich niet bezorgd te maken over het vooruitzicht, dat de Engelsen de dijken van de Nijl in de lucht zullen doen vliegen, welke thans te weinig water tegenhouden, om werkelijke schade te veroorzaken. De Romeinse en Berlijnse Pers begonnen een campagne van politieke verklaringen, dat de As „vecht voor de vrijheid van Egypte," (Bern, (AP) 3.7).

MALTA WEERT ZICH.

Gemeld wordt, dat gedurende de laatste 24 uren vier vijandelijke gevechtsvliegtuigen en 3 bommenwerpers boven Malta zijn vernield door afweergeschut en nachtgevechtsvliegtuigen (Baletta, (AP) 3.7).

REACTIE IN DE BRITSE PERS OVER DEBAT IN LAGERHUIS.

Nu Winston S. Churchill de nieuwe zekerheid heeft van het Lagerhuis over het vertrouwen in zijn leiding van de oorlog, vroeg de Engelse Pers om een einde te maken aan de verwijten en aandacht te schenken aan het werk, waardoor de fouten verbeterd worden, die de oorzaak vormden van de Britse tegenslagen in Noord-Afrika. De meeste hoofdartikelen brachten hun dankbaarheid tot uitdrukking over de uitslag van de stemming van gisteren, doch noemden het debat te ongelegener tijd en onbevredigend. Verschillenden waren het erover eens, dat de redenen verborgen zijn gebleven over de tegenslagen, de goede Britse vooruitzichten en de specifieke nederlaag in Libye. De „News Chronicle" riep om een meest meedogeloos her-onderzoek van de tegenwoordige en ontworpen bewapening, met de nadruk op een grotere verbeeldingskracht en vooruitziendheid.

„Het debat over de centrale leiding van de oorlog kwam in het Lagerhuis aan zijn onvermijdelijke einde met de nederlaag van de „geen vertrouwen" motie, zeide de „Times" en voegde eraan toe: „Het debat van deze week kan de strijd, die reeds gaande is, niet doen winnen of verliezen, maar kan een nieuw begrip tot stand brengen niet alleen bij de Regering, maar ook bij de administratie en fabrieken en kan de dag nader brengen wanneer de smartkreet van Duitsland gehoord zal worden, dat zijn bewapening onvoldoende was en zijn mechanisch ontwerp verouderd is" (Londen, (AP) 3.7).

U.S.A.-PERS HULDIGT DE BRITTEN.

Commentaar leverend op het stemmen over het vertrouwen in Churchill van gisteren in het Britse Lagerhuis, schrijft de „New York Times" in een hoofdartikel: „Op dit ogenblik, dat het lot van Egypte op een weegschaal staat en Churchill het Lagerhuis mededeelt dat deze tijden zijn van „dodelijk gevaar" willen wij ons vertrouwen bevestigen in de Britse vasthoudendheid en in de Britse eer. Thans, meer dan in andere tijden, laten wij onze dank uiten voor de drie jaren lange onwrikbare moed en offers zonder klagen van de zijde van het Britse volk. Nu in dit donkere uur laat ons beiden zo edelmoedig en zo oprecht zijn om te bekennen, dat zonder die moed en zonder die offers onze eigen positie veel gevaarlijker zou zijn geweest, dan zij thans is. Laat ons een saluut brengen aan dat dappere volk, dat nog steeds uithoudingsvermogen, vertrouwen en ontzaggelijke reserves van ongebruikte macht heeft. Tot het einde van de weg zullen wij tezamen gaan — als hechte geallieerden voor het winnen van de Zaak".

De „Herald Tribune" zeide: „Het debat was opmerkelijk in verschillende opzichten. De critiek bereikte het toppunt en werd tot in bizonderheden toegepast en de antwoorden waren in dezelfde hardnekkigheid en toon. Maar dit is op den duur kenmerkend voor de democratie en een voorbeeld van wat er in deze oorlog op het spel staat. Den Duitsers en hun geallieerden moet geleerd worden, dat hun successen de overwinning niet kunnen brengen, iets, dat slechts kan worden tot stand gebracht door het onvoorwaardelijk vertrouwen van de vrije volken, dat hun eigen mislukkingen hun de nederlaag niet moeten en niet zullen brengen. En het is omdat Churchill dit vertrouwen verpersoonlijkt, dat hij die toejuichingen en stemmen kreeg in het Lagerhuis. Deze overwinning in het Parlement zal begroet worden met een algemeen applaus" (New York, (AP) 3.7).

IS TURKIJE ONGERUST?

Het Britse agentschap hoorde de Parijse radio mededelen, dat aan de Turkse schepen in de Zwarte Zee bevolen is Istanbul aan te doen, met het oog op de situatie van het Midden-Oosten en Sebastopol (Londen, (AP) 3.7).

MAARSCHALK MANNERHEIM GEWOND.

Een bericht uit Stockholm aan de „Basler National Zeitung" deelde mede, dat Maarschalk Carl Gustaf Baron von Mannerheim, Opperbevelhebber van de Finse strijdkrachten kort voor zijn bezoek aan Hitler de vorige week in het been werd gewond. Een bomscherf trof den Maarschalk, terwijl deze bezig was met de inspectie in een sector van het front (Bern, (AP) 3.7).

GENERAAL FREYBERG GEWOND.

Premier Fräser maakte bekend, dat Generaal Sir Bernard Freyberg, Commandant van de Nieuwzeelandse strijdkrachten in het Midden-Oosten, in de nek is gewond door een granaatsplinter. Hij zeide, dat de wonde waarschijnlijk niet ernstig is (Wellington, Nieuw Zeeland, (AP) 3.7).

DRIJVENDE MIJNEN EISEN SLACHTOFFERS.

14 Personen werden gedood door drijvende mijnen in de wateren van Tunis. Vijf kinderen werden gedood, toen zij bij Gabes aan het zwemmen waren en een mijn vonden, die zij naar de kust sleepten, waar deze tot ontploffing kwam. Negen andere personen werden bij een gelijksoortig ongeval van het leven beroofd (Tunis, (AP) 3.7).

2 COMMANDO-LEDEN VERDRONKEN.

2 Leden van de 30 Canadese commando-troepen, die aan het oefenen waren, zijn verdronken. Den troepen was bevolen een politie-post te Ottawa te „heroveren" door een kanaal, dat 75 voet breed is, over te zwemmen. Drie anderen slaagden er niet in het kanaal over te zwemmen, doch werden gered (Ottawa, (AP) 3.7).

STAAT VAN BELEG IN BOHEME-MORAVIË OPGEHEVEN.

Nieuwsbladen van Praag publiceerden een bericht, volgens welk de staat van beleg, welke in Boheme-Moravië was ingesteld na de moord van Reinhard Heydrich, is opgeheven (Berlijn, (AP) 3.7).

BRITSE VLOOTVERLIEZEN IN DE MIDDELLANDSE ZEE.

Officieel werd bekendgemaakt, dat de Britse kruiser „Hermione" onlangs verloren ging bij de vijandelijke aanvallen op Britse convooien in de Middellandse Zee. Ook gingen verloren de torpedojagers „Bedoun", „Hasty", „Grove" en „Airdale" en de Poolse torpedojager „Arp Kujawiak". De „Hermione" was een kruiser van 5.450 ton. Tegen de Britse verliezen werd een Italiaanse kruiser van 10.000 ton tot zinken gebracht alsmede 2 torpedojagers en een duikboot, terwijl een slagschip werd getorpedeerd. (Londen, (AP) 3.7).

COLOMBIAANSE PRESIDENT ARRIVEERT IN MIAMI.

Dr. Alfonso Lopez, de gekozen Colombiaanse President, arriveerde per vliegtuig uit Balboa voor een bezoek aan de Verenigde Staten in antwoord op een uitnodiging van Roosevelt.

Hij begroette het Noordamerikaanse volk en zeide te hopen, dat zijn bezoek zou helpen de vriendschappelijke betrekkingen tussen de twee landen te versterken. Hij vertrekt heden per trein uit Miami naar New York, waar hij verschillende dagen zal vertoeven. Later zal hij naar Washington gaan, waar hij de persoonlijke gast van Roosevelt zal zijn (Miami, (AP) 4.7).

Het nieuws van vandaag.

In Zuid Rusland: De Russen geven toe, dat zij Sebastopol verlaten hebben. Na 8 maanden van heldhaftige strijd trekken de Russen zich terug om weer verder op de Duitsers te wachten (blz. 3). Aan de fronten van Kursk en Charkov lijden de Nazies ontzettende verliezen. Het is waar, dat de Duitsers voorttrekken, zoals een Russische hoge regeringsleider zegt: „Het Duitse leger bloedt".

In Egypte: Ook bij El Alamein lijden de Duitsers zwaar (blz. 3). Deze onophoudelijke stroom van duur betaalde veroveringen zullen een bevestiging worden van het Engelse spreekwoord: dat de Engelsen alle slagen verliezen, maar de laatste zullen winnen.

Overal op Curaçao wapperen de vlaggen van verschillende nationaliteiten, want het is feest vandaag. Een van de grootste en machtigste Republieken der wereld, onze bondgenoot Oom Sam, viert het feest van zijn onafhankelijkheid. In het jaar 1776 maakte het Amerikaanse volk een einde aan de onderdrukking en nam een eigen plaats in in de geschiedenis der mensheid. Het in hartige taal vervatte document, waarin de redenen van deze daad verklaard worden, staat op blz. 4. De Amerikanen zetten het feest in door ook nu weer op te komen voor de onafhankelijkheid van vele volken. Zij sloegen toe bij El Alamein en hun vliegers vlogen voor het eerst boven Europa en lieten bommen vallen in een verbijsterd volk (blz. 1). Korporaal Harold Cohen, redacteur van „Force", het blad van de Amerikaanse soldaten, schreef voor ons blad in vurige bewoordingen over de betekenis van Onafhankelijkheidsdag voor onze dagen (blz. 2). Ook Venezuela viert morgen het feest zijner onafhankelijkheid. Wij verheugen ons in deze feesten en zien verlangend uit naar het onafhankelijkheidsfeest, dat wij, hopenlijk spoedig, in bevrijd Nederland zullen vieren.

Zowel de Amerikaanse als Britse pers spreken haar vreugde uit over Churchills overwinning in het Lagerhuis (blz. 1). Vooral de „New York Times" huldigt de Britten en wijst er op, dat de Amerikanen heel veel te danken hebben aan de Britten voor hun vastberadenheid om 3 jaar lang te offeren en te lijden voor de gemeenschappelijke zaak van democratie en wereldvrede.

In het hoofdartikel klinkt een geluid vol hoop over de nieuwe wereld, die komen gaat: recht op arbeid voor alle mensen en een bedrijfsrechter, die uitmaakt of een ontslag geldig is of niet.

Ook de Koningin sprak voor de film (blz. 2) en vertelde het Amerikaanse volk, dat Nederland trots is verbonden te zijn met het Amerikaanse volk in de strijd voor het erfdeel der vaderen.

De Surinamers hielden ter gelegenheid van emancipatiedag een uitzending voor radio Boston (blz. 2).

De Rechtspositie der Arbeiders

Een van de belangrijkste hoekstenen voor een nieuwe orde is de rechtspositie der arbeiders, schreef indertijd Economist in „Vrij Nederland".

Heel de 19e eeuw en al de verlopen tijd der 20e eeuw heeft dit vraagstuk een groot deel der economisten bezig gehouden. En natuurlijk hebben de „plannenmakers" zich van dit vraagstuk meester gemaakt. Een van de belangrijkste pogingen is nog altijd die van den plannenmaker bij uitstek, Robert Owen, die met zijn „coöperatie-idee" — in dit geval de productie-coöperatie — meende een algehele hervorming van het kapitalistische systeem tot stand te kunnen brengen. Die poging was een grote mislukking. De miskenning van de positie, sociaal en economisch, van den ondernemer was een van de grofste fouten; en toen het tot hoogkapitalisme kwam, werd aan de ideeën van Owen nauwelijks meer enige aandacht geschonken. Ook in zeer uitgebreide arbeiders-kringen werd verstaan, dat van de coöperatiegedachte geen hervorming van enige betekenis was te verwachten.

De sociaal-economische systemen van nationaal-socialisme, fascisme boden voor de arbeiders in het grote vraagstuk der rechtspositie volstrekt niets.

De lompe collectivistische gedachte, waardoor in het ene stelsel meer, het andere minder, de arbeider aan het productie-werk van de gemeenschap werd geklonken, leverde voor de rechtmatige verlangens der arbeiders naar een rechtspositie in het geheel niets op. De verachting voor het individu — dat altijd in elke redelijke orde de hoogste plaats moet innemen— maakte de arbeiders tot slaven der gemeenschap, voor een groot deel aan de vervaarlijke oorlogsmachine vastgelegd. Wat zij nog aan rechten bezaten, werd hun afgenomen, onder voorspiegeling van goederen, die bijna nooit werden verkregen.

Zij stelden een mythe tot ideaal.

Het kon ook wel niet anders. Deze totalitaire systemen hadden met realisme in de hervorming in het geheel niets te maken. Zij analyseerden niet de bestaande economische maatschappij, maar stelden zonder aarzeling een mythe als ideaal, waarmede zij brede massa's suggereerden — of althans in toom hielden. Het Sovjet-systeem — dat met Communisme zo bitter weinig heeft uit te staan! — vond in de erfenis van den profeet Marx ook volstrekt niets, waaruit een nieuw arbeidsrecht kon worden opgebouwd. Daarvoor in de plaats stelde het dan de illusie, dat de arbeid voor de gemeenschap een sociaal en een economisch resultaat zou opleveren, waardoor aan arbeidsrecht geen behoefte meer zou bestaan. Enkele grondige onderzoekingen in Rusland hebben echter geleerd, hoe pover die resultaten waren — en hoe in het geheel niets voor West Europa en voor Amerika daarvan was over te nemen.

Nationaal Socialisme en Fascisme hadden zelfs in het geheel geen profeten, slechts enkele economische knutselaars, die met Hitler en Mussolini mee optrokken. Zij hadden vooral nodig, dat de arbeidersbeweging werd lam geslagen; dan waren de arbeiders voor de oorlogsvoorbereiding en de oorlogsvoering geschikt. Dat zij de productie ringeloorden, de ondernemingen van allerei aard aan banden legden, moest dan voor de arbeiders de compensatie zijn voor het prijsgeven van tal van rechten en het niet bereiken van een arbeidsrecht, dat veel meer dan „verzorging" dat ware rechtsposities insloot.

Het arbeidscontract.

Het stelsel der publiekrechtelijke bedrijfs- en beroepsorganisatie, dat in de werkelijke ontwikkeling der kapitalistische maatschappij was gefundeerd, begon met het arbeidscontract als punt van uitgang te aanvaarden. Want de ervaring leerde, dat daarin geweldige mogelijkheden voor ontwikkeling van de rechtspositie der arbeiders waren gelegen. Het stelsel was zich daarbij ten volle ervan bewust, dat b.v. niet voor de arbeiders in de tropische gewesten zo gemakkelijk goede oplossingen werden gevonden. De hierin opgesloten vraagstukken zijn bizonder belangrijk.

Wie met name het Nederlands Indisch arbeidsrecht heeft bestudeerd, weet, dat zich hier een grote ontwikkeling voltrekt en dat belangrijke mogelijkheden, zij het niet van Europese en Noordamerikaanse structuur, steeds meer open staan.

Maar juist het gezonde realisme van het stelsel leidt tot wijze beperking. Is men eenmaal goed met de rechtspositie der Europese en Amerikaanse arbeiders begonnen, dan komen stellig andere groepen aan de beurt in wier posities reeds nu een belangrijke beweging gaande is.

Een van de belangrijkste gebreken in het arbeidscontract, zoals dat geldt onder de kracht van een wetgeving, overeenkomende met onze Wet op het Arbeidscontract, zoals die sedert 1907 in het Burgerlijk Wetboek is opgenomen, is: het gemis van de eis van een geldige reden voor ontslag. Laat men de bekende dwingende en dringende redenen voor ontslag terzijde, dan weet men, dat in het algemeen een onderneming zich van haar arbeiders kan ontdoen met inachtneming van een onbetekenende opzeggingstermijn. Te recht lag hier een ernstige reden voor verzet bij de brede groepen der arbeiders. In een enkel collectief arbeidscontract — het fameuze contract in de Typografie natuurlijk voorop! — had men aan de rechtmatige grieven der arbeiders bij dit punt aandacht gewijd. En het Bedrijfsradencongres van 1919, te Den Haag gehouden, had dit deel van de rechtspositie der arbeiders voor het gehele bedrijfsleven geproclameerd.

Het betekende dit: geen arbeider mag zonder geldige reden worden ontslagen en verder: de geldigheid der reden wordt beoordeeld door rechtspraakcommissies, waarin werkgevers en arbeiders gelijkelijk invloed oefenen.

Bij de eerste oogopslag ziet men, hoe aanzienlijk de sociale en economische positie van de arbeiders zal worden versterkt, indien dit stuk recht zich dwingend over het gehele bedrijfsleven uitstrekt. Veel sterker is de arbeider aan de onderneming — de bron ook van zijn bestaan — gebonden.

En het feit, dat zijn vertrouwenslieden op de uitspraken der rechtscolleges evenveel invloed oefenen als die der werkgevers, is oorzaak, dat een werkgever zich wel tienmaal bedenkt vóór hij om een geschoten reden den arbeider ontslaat.

Meteen is al een nieuw stuk rechtspositie verkregen. Arbeidsrechtspraak met medewerking der arbeiders zelf. Een stuk rechtspraak is bij den buiten het bedrijfsleven staanden gewonen rechter verdwenen; de ter zake kundige bedrijfsrechter is voor hem in de plaats gekomen. En dat niet alleen,

de arbeider heeft zijn rechtvaardig deel aan die rechtspraak. Zijn vertrouwensman spreekt mee in het vonnis en weet zijn recht en belang te verdedigen.

Het recht op arbeid.

Deze grootse stukken rechtspositie zijn nu hier en daar aangevuld — en niets belet een aanvulling, zich uitstrekkende over het gehele beroeps- en bedrijfsleven, waar het arbeidscontract heerst — met een deel, zó belangrijk, dat men er niet ten onrechte van heeft gesproken, dat algehele doorvoering zou betekenen: ontproletarisering van den arbeider. Ik bedoel: het recht op arbeid binnen het kader van het arbeidscontract.

Wat is er over dat fameuze recht op arbeid niet gepraat en geschreven door goedmenende economisten en sociologen in de 19e en het verlopen stuk der 20e eeuw! Hoe hebben staatslieden en politici het voorgehouden aan de verdrukte scharen! Maar in al die ontboezemingen — zelfs de grote naam van Bismarck is er enige tijd mee verbonden geweest! — ontbrak de kennis van de toepassing, omdat ook ontbrak de kennis van de werkelijke ontwikkeling.

Men maakte de concrete doorvoering los van het overal geldende arbeidscontract; men plakte een stukje fantastische maatschappij op de werkelijke maatschappij. Maar het reële recht op arbeid kan men alleen begrijpen, indien men het ziet als een deel van het arbeidscontract, en dan vooral als een deel van het ontslagrecht.

Het krijgt zijn betekenis vooral, indien de werkgelegenheid in de onderneming worde ingekrompen. Want nu wordt op een bepaald gebied de macht van den ondernemerkapitalist aan banden gelegd. Hij heeft niet meer de vrijheid om zich, bij slapte te „ontdoen" van personeel ons wel bekend in de periode 1930 — 1936! — te „saneren"! Door de duur van zijn dagelijkse werkzaamheid geeft de arbeider een recht op arbeid gekregen in de onderneming, waarop zijn dagelijkse werkzaamheid zich richt. Verfijningen en biezonderheden — dankbaar onderwerp voor de chicaneurs tegen de Nieuwe Orde! — laat ik hier achterwege. Ik volsta met de formule — die naar hartelust mag amenderen — onstslag van den laatst aangekomene het eerst.

Daarmede heeft de arbeider verkregen, dat hij over de onderneming, waarin hij werkt, met het volste recht kan spreken als over zijn onderneming. Niet als eigenaar, maar zuiver als rechthebbende krachtens een gemoderniseerd arbeidscontract.

En op deze wijze zal de Nieuwe Orde in Bevrijd Nederland een rechtspositie der arbeiders rijk zijn, waarvan de Totalitariërs niet kunnen dromen!

4 Juli: God bless America.

Heden, de Onafhankelijkheidsdag van de Verenigde Staten, dient het ons meer dan ooit onze gelukwensen aan te bieden aan de Vertegenwoordigers van dat grote land, nu het aan onze zijde geschaard is als een onzer machtigste Geallieerden, onder de bezielende leiding van een der grootste Presidenten.

Wij kunnen deze dag niet zonder meer laten voorbijgaan om hulde te brengen aan de dappere zonen van dat land, die hebben getoond ware en trouwe bondgenoten te zijn en niets liever wensen dan de gebiedsdelen van ons Koninkrijk weer vrij te helpen maken, die thans onder de druk van lafhartige overweldigers zuchten. Het is niet meer dan een plicht, dat wij die dappere helden gedenken, die hun leven hebben gegeven bij de verdediging van ons Oostelijke gebiedsdeel, die duizenden mijlen van hun woonsteê en hun verwanten zijn gevallen ter verdediging van de Nederlandse grond en Nederlandse vrijheid.

Nu staan zijn hier in onze Westelijke gebiedsdelen, paraat, schouder aan schouder met onze eigen jongens, om elk gevaar te weren, om elke vijandelijke aanval af te slaan en zo mogelijk in de kiem te smoren.

Een van hen, een van die zonen van dat grote land, die met ons strijden, schreef voor ons het volgende artikel, gewijd aan deze dag. Het is **Korporaal Harold Cohen, Redacteur van „Force"**, die de dag herdenkt, waarop zijn land de vrijheid kreeg, die thans zo ernstig wordt bedreigd.

* * *

Uit de gloeiende welsprekendheid van idealistische mannen en uit het menselijke gemoed van nadenkende mannen kwam er op 4 Juli 1776 een document tot stand dat leidde tot het vestigen van de Verenigde Staten van Amerika. Uit de gloeiende geweerlopen van grensboeren, de onbevreesde harten rond Valley Forge, werd de Onafhankelijkheids-verklaring de grondslag van een grote natie, welke is toegewijd aan vrede en vrijheid.

Sedert die dag in 1776 is de Vierde Juli herdacht als het symbool van een ideaal, dat zo gemakkelijk begrepen kan worden, zo uiteindelijk fundamenteel en zo zeer verlangd, dat veroveraars der eeuwen door nooit konden begrijpen hoe zulk een eenvoudige wetenschap zulk een machtige natie kon opbouwen.

Doch elke keer als de agressor zijn laarzen plaatst op de grond van onze vrijheid, ontmoet hij meer dan een leger. Hij ontmoet een wil om te leven; hij ontmoet een geloof in de menselijkheid; hij ontmoet een massa van enkelingen, die onder de druk zich aaneensluit tot een macht, welke de nederlaag nog nooit gevoeld heeft.

In voorgaande jaren op deze dag zou een conglomeraat van mensen, komende van elk land ter wereld, zich samenh pen om het traditionele „vuurwerk" gade te slaan om dat eenvoudige document te eren, dat aan de wereld een natie gaf waar eenieder kan leven gelijk hij verkiest. Heden is dit zelfde conglomeraat van mensen — allen Amerikanen — samengehoopt in een grote strijd om het hoofd te bieden aan de uitdaging van zijn vreedzame veiligheid.

Dit is niet de eerste maal, dat de Democratie is bedreigd. Toch ontwikkelen haar principen zich uit elke hevige defensie tot grotere rijpheid... tot grotere hoogten... tot groter succes. De wolken zijn dezer dagen misschien donker doch gelijk de zon welke zelfbewust de dageraad afwacht om haar heldere stralen te verspreiden, zo zullen vrije mensen weer leven om lief te hebben.

Tot de mannen van '76 zeggen wij, „ons vuurwerk heeft thans vuurkracht... onze vuurpijlen vliegen thans over de slagvelden inplaats van bevolkte parken... en hoewel wij heden gaan over verre kusten, is het enkel, dat Uw strijd in '76 even rechtvaardig was als de onze in '42."

NEDERLAND.

HARE MAJESTEIT VOOR DE FILM.

Amerikaanse filmfotografen hebben opnemingen gemaakt van de Koningin, Prinses Juliana en de twee Prinsesjes. De laatsten speelden met twee geitjes, die zij cadeau hebben gekregen van Mevrouw Arthur Roezinski, echtgenote van den Clevelandsen dirigent. De Koningin hield (in het Engels) een korte rede voor de film:

„Ik vind het prettig de gelegenheid te hebben u toe te spreken van het filmdoek af, hetgeen mij in staat stelt millioenen uwer te bereiken, hetgeen anders niet mogelijk zou zijn. Het volk van Nederland is er trots op verbonden te zijn met het Amerikaanse volk in de strijd voor het behoud onzer idealen en van onze wijze van leven, die gij en wij beschouwen als ons kostbaarste erfdeel.

In Europa zowel als in Azië voelt ons volk op dit ogenblik wat het betekent van zijn vrijheid beroofd te zijn. Overal deden en doen wij nog het uiterste in de bittere strijd met datgene waarvan wij diep overtuigd zijn, dat het slecht is. Vele onzer beste mannen hebben hun leven gegeven voor onze gemeenschappelijke zaak, die eens zal triomferen. Hetzelfde is met vele Amerikaanse mannen het geval. Mijn volk en ik zullen hen immer in dankbare herinnering houden."

DR. G. HART NAAR DE VERENIGDE STATEN.

De Secretaris Generaal van het Departement van Koloniën Dr. G. Hart zal zich binnenkort met enige ambtenaren van Londen naar de Verenigde Staten begeven.

DE NA-OORLOGSE ECONOMIE.

Minister Dr. Hubertus Johannes van Mook heeft een toespraak gehouden in de jaarlijkse algemene vergadering van de Nederlandse Kamer van Koophandel te Londen over de na-oorlogse economie. Hij zeide geen voorspellingen te dezen opzichte te kunnen doen, doch te verwachten, dat in het algemeen de voor-oorlogse ontwikkeling van handel, industrie, import en export zich zal voortzetten en ontwikkelen. Deze ontwikkeling zal gaan in de richting ener concentratie met sterke staatsbemoeiing, zoals de stichting van onderzoekings-instanties ten bate van de industrie, het bestuderen van handelstendenzen en uitvoermogelijkheden en prijzen-toezicht, veel waarvoor door de voor-oorlogse economische crisis noodzakelijk is gebleken.

Dr. Van Mook verklaarde zich voorstander van de ontwikkeling der industrie in Nederlands Indië. Hij verklaarde, dat hij zowel regeringszorg en toezicht over het Nederlands Indische economische apparaat als particulier initiatief te dezen voorstaat. „Particulier initiatief blijft van de grootste waarde in de productie van de handel."

1 JULI: SURINAME'S NATIONALE DAG.

Gisteren (Vrijdag) middag werd een Surinaamse radio-uitzending uit de Verenigde Staten gehouden via W.R. U.L. (Boston). M. van Philips stelde voor, dat 1 Juli in het vervolg de nationale dag voor Suriname zal zijn, omdat op die dag de slavernij werd afgeschaft. Leider van de uitzending, die met het Surinaamse volkslied, gezongen door Mejuffrouw Van Philips, werd geopend, was J. Biervliet.

M. van Philips herinnerde aan Nederlands vrijheidsoorlogen thans in het verleden en riep zijn Surinaamse landgenoten op zich aaneen te sluiten in iedere levensphase, te werken en te strijden voor de menselijke vrijheid en iedere meter Surinaamse grond te behouwen, teneinde voedseltekorten te voorkomen. „Eens was Suriname een vergeten gebied, doch nu gaan steeds meer mensen in de gehele wereld zich voor dat land interesseren."

Nadat de Surinamer Brandon guitaarmuziek had doen horen, sprak de heer Nassy over economische problemen van Suriname; het is moeilijk de vraag te beantwoorden, wie aansprakelijk is voor Suriname's huidige moeilijkheden, doch het is zeer waarschijnlijk, dat de fout moet worden gezocht bij een bepaalde caduke en verouderde koloniale denkwijze, die eigenlijk nooit door het merendeel der Nederlanders zelf werd aangehangen.

De heer Nassy bepleitte politieke emancipatie voor Suriname, die wanneer de oorlog door de geallieerden zal zijn gewonnen, in samenwerking met Nederland zal worden verkregen.

„De instelling van de Rijksconferentie schenkt ons in dit gezicht vertrouwen". Vervolgens sprak de heer Alken in neger-engels, die de hoop uitsprak, dat Nederland bevrijd zal worden van het kwaad der Duitse overheersing en het dan de goede wil van assepoester Suriname niet zal vergeten.

De laatste spreker was Ambassadeur Dr. Alexander Loudon, die wees op de bevolkingstoeneming en op de afneming van het sterftecijfer in Suriname sedert de afschaffing der slavernij, nu 79 jaar geleden: „Alles wijst er op, dat landen als Suriname in de nieuwe wereldorde der geallieerde landen betere kansen zullen krijgen dan ooit te voren; de volledige trouw aan Nederland en Oranje, de voorbeeldige nationale geest, die Suriname te zien geeft nu het Moederland catastrophale tijden doorleeft en het feit, dat Suriname thans het grootste territorium op aarde is, waar onze driekleur in vrijheid wappert, dit alles zal naar mijn stellige overtuiging, de grondslag leggen voor de zeer belangrijke positie, welke Suriname zal gaan innemen in de nieuwe, grote, Nederlandse gemeenschap. De uitzending werd besloten met het Wilhelmus.

BESCHERMING VAN DE CULTURELE BELANGEN.

Seyss Inquart stelde bij decreet een Duits staatstheater voor Nederland in. Dit zal zich bezig houden met alle vormen van dramatische kunst, toneel, opera, orkest, koor, dans. Alle uitvoerenden zijn Duitsers. Geen kosten worden gespaard om te trachten op deze manier Nederland met „Deutschtum" te doordringen onder het motto „bescherming van de culturele belangen".

NEDERLANDERS WERKEN IN ZUID AFRIKA.

Ongeveer driehonderd arbeiders, die voor de strijd in Nederlands Indië aan het grote droogdok te Soerabaia werkten, werken thans aan de bouw van het droogdok te Kaapstad in Zuid Afrika. Dit droogdok zal het grootste droogdok ten Zuiden van de evenaar worden. Een bekende Nederlandse firma is mede-bouwster.

CURACAO.

TOEKOMSTIGE LANDVOOGD LEGT EED AF.

Gistermiddag om 17 uur heeft de Koningin de eed afgenomen van Dr. Piet A. Kasteel in tegenwoordigheid van Jhr. Van Tets van Goudriaan.

De plechtigheid droeg een privé en informeel karakter en had plaats in het huis van Prinses Juliana.

Dr. Piet Kasteel was vervolgens de gast van H. M. de Koningin aan de thee en werd door Prinses Juliana in audiëntie ontvangen.

TOESTAND MONSEIGNEUR VERRIET.

De toestand van Zijne Hoogwaardige Excellentie den Apostolisch Vicarius, Monseigneur Petrus Innocentius Verriet O. P., die zich nog steeds in het Sint Elisabethshospitaal bevindt, is redelijk wel. Monseigneur Verriet mag echter geen bezoek ontvangen.

BEDIEND.

De Eerwaarde Frater Maria Gerontius werd uit voorzorg voorzien van de laatste Heilige Sacramenten der Stervenden.

SMEETS II GEBOREN.

Geboren werd gistermorgen Gerard Christoffel Antonius Smeets, zoon van Notaris en Mevrouw Smeets-Heufke. Toen heel Curaçao blijde was, wist Vader nog niets. Des morgens was het kindje geboren, 's middags kwam Vader uit Bogotá vliegen, hoorde, dat er een zoon was!

Mevrouw Smeets en zoontje maken het goed. Aan de Ouders en verdere verwanten onze hartelijke gelukwens.

HULDIGING GOUVERNEUR WOUTERS.

Door biezondere omstandigheden zal de bioscoopvoorstelling, die het A.N. V. den kinderen zou aanbieden als onderdeel van de huldiging van Gouverneur Wouters, niet doorgaan.

GENEESKUNDIGE DIENST.

De dienst in het stadsdistrict wordt waargenomen van 4 Juli 18 uur af tot 5 Juli 20 uur door den Gouvernements-geneeskundige J. de J. Arends, arts, Bargestraat 53, telefoon No. 2140.

APOTHEKEN.

Deze week hebben de volgende apotheken de Zondag- en nachtdiensten:
Punda: Wilhelmina.
Otrabanda: Central.

CHEQUE-KOERSEN.

De Plaatselijke Banken noteren de volgende koersen:

	Inkoop.	Verkoop.
Paramaribo	99.50	100.50
Londen	7.55	7.65
Caracas	55.75	57.25

LUCHTALARM.

Auto's parkeren.
Chauffeurs dekking zoeken.

K.N.V. ONZE VLOOT
AFDEELING CURACAO.

Algemeene Vergadering te houden op Zondag 12 Juli a.s. te 10 uur V.M. in de Club „De Gezelligheid".

Agenda:

1. Openingswoord door den voorzitter.
2. Notulen.
3. Jaarverslag uit te brengen door den secretaris.
4. Financieel verslag door den penningmeester.
5. Benoeming kascommissie.
6. Het verkrijgen van rechtspersoonlijkheid.
7. Bestuursverkiezing wegens periodieke aftreding van de heeren:
   L. F. Bouman (niet herkiesbaar wegens vertrek)
   F. Vreugdenhil (herkiesbaar)
   A. Curiel idem
   Pater A. v.d. Meer idem
   W. Gauw (niet herkiesbaar wegens te drukke bezigheden)
   B. L Maduro idem.
8. Rondvraag.
9. Sluiting.

Uwe tegenwoordigheid zal ten zeerste op prijs gesteld worden.

Namens het Bestuur
(F. VREUGDENHIL)
Secretaris.

2355 3—1

Gloria en Gladys Davelaar
geven met blijdschap kennis van de geboorte van haar zusje
Vivien Merle.
2241

Van de Fronten.

ACHTSTE LEGER GEDRAAGT ZICH GOED.

Harry Crocket seint uit Caïro:

Het Britse communiqué zeide, dat een vastberaden Britse tegenaanval, uitgevoerd onder dekking van een op onvergelijkelijke wijze steun biedende luchtmacht, tenminste tijdelijk Generaal Rommels aanval in de richting van Alexandrië en de Nijl Vallei heeft tot staan gebracht. Enkele der felste gevechten van de campagne vonden plaats, terwijl de versterkte Britse strijdkrachten zich voortbewogen om de nieuwe aanval naar het Oosten van Rommels strijdkrachten tegen te houden. Klaarblijkelijk is het volle gewicht van de Britse, Noordamerikaanse en Zuidafrikaanse luchtstrijdkrachten in de Britse strijd geworpen en het communiqué gaf te kennen, dat een ontzaggelijk luchtgevecht plaats vond, waarbij 24 as-vliegtuigen werden neergeschoten. Een overzicht van de commentators van de strijd gedurende de laatste drie dagen van de strijd toont aan, dat de Duitse aanvallen gestadig afnemen in numerieke kracht, zo niet in hardnekkigheid.

De Duitse aanval van Donderdagnamiddag beschrijvende, zeide een waarnemer, dat Rommels infanterie, welke gesteund wordt door de artillerie, over het slagveld filterde om de Britse anti-tank en veldkanonnen aan te vallen, die met succes de pantsereenheden van de as tegenhouden. De vijandelijke tanks hadden zich opgehoopt achter de infanterie — een nieuwigheid in de Duitse tactieken — doch toen zij op het punt stonden de slag in te gaan, deden de Britten een tegenaanval uit het Noorden aan de Duitse linkerflank. Dit leidde de Duitse gepantserde formatie af van de steun van de infanterie en de gehele aanval mislukte. Men voelt hier, dat het 8e Britse leger, zeer versterkt, zich heeft hersteld van de serie nederlagen in Libye en thans strijdt met betere wapenen en leiders (Caïro, (AP) 4.7).

DE RAF IN EGYPTE.

Het nieuwsbureau van het Britse Ministerie van Luchtvaart maakte bekend, dat de bemanningen van Britse bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen een haast ongelooflijke inspanning verduurden „in de vergrote Geallieerde luchtactiviteiten van gisteren in Libye. Het nieuwsbureau zeide, dat de vliegtuigen opstegen voor het doen van herhaalde aanvallen en dat de bemanningen slechts uitrustten terwijl olie ingenomen werd. Talrijke aanvallen werden uitgevoerd op de astanks en transport-voertuigen in het feitelijke gevechtsgebied ten Zuiden van El Alamein, terwijl gevechtsvliegtuigen de landingsterreinen in de vijandelijke achterhoede beschoten (Londen, (AP) 3.7).

ASTROEPEN 3 TOT 4 MIJL TERUG.

Na het afslaan van de asstrijdkrachten bij de hevige aanval op de Britse posities trok de vijand zich 3 tot 4 mijl naar het Westen terug waar hij zich concentreerde (Caïro, (AP) 3.7).

AS BESCHOUWT SLAG BIJ ALAMEIN ALS GEWONNEN.

Berichten uit Berlijn deelden mede, dat de Duitse en Italiaanse troepen zich op 15 of 20 mijl van Alexandrië bevinden en dat de slag van El Alamein reeds wordt beschouwd als gewonnen, terwijl de Britten zich terugtrekken naar de Nijl Delta.

De Duitse verslagen zeiden, dat de Britten werden verdreven uit de posities langs de Arabische Golf en dat deze voorposten zijn bezet door Rommels strijdkrachten. Zowel de berichten uit Rome als uit Berlijn zeiden, dat versterkingen van de 9de en 10de Britse legers uit Palestina en Syrië in Egypte aankomen.

Een zegsman van de as gaf echter uitdrukking aan de hoop, dat de slag zich met zulk een snelheid ontwikkelde, dat zij geen tijd zouden hebben zich in gevechtsposities te begeven. (Bern, (AP) 3.7).

Deze berichten vinden geen bevestiging van andere zijde en niets van deze aard is door de radio's van de as naar de Verenigde Staten uitgezonden. (New York, (AP) 3.7).

CAIRO.

AP-man Harry Cocket seint uit Caïro:

Voor een waarnemer, die terugkeert van het slagfront, is Caïro een veranderde stad. De straten worden niet langer gevuld door mannen en vrouwen in militaire uniform. In de plaats daarvan ziet men met rode kwastjes voorziene inlandse feszen, in het wit geklede mannen en gesluierde vrouwen, die weer het dominerende straatbeeld vormen. De meeste uniforms bevinden zich thans tussen Caïro en El Alamein, de verdedigingslinie, waar de slag om Egypte door de Britse en Geallieerde strijdkrachten gevochten wordt met grimmige vastberadenheid. Ik heb gedurende een maand beide zijden zien vechten en ik weet, dat de slag zal eindigen tussen vermoeide, doch verbitterd vastberaden tegenstanders.

De eerste reactie in Caïro op de grote slag, die op 1 Juli begon, was electrisch. Zekere personen waren enigszins in een paniek-stemming om een paspoort en vervoermiddelen te zoeken om het land met wat voor middel ook te verlaten. Verschijnselen deden zich voor van door de nazies geïnspireerd anti-semietisme. Met het nieuws, dat de hoofdmacht van het 8ste Britse leger stand hield en tegenaanvallen uitvoerde, kwam men enigszins tot bedaring. Het algemene gevoel van onrust scheen voorbij te zijn. De prijzen vlogen omhoog, maar de zaken gingen als gewoon door. Bij de meeste mensen scheen echter het gevoel te heersen, dat de Britten de indringers zullen terugslaan. Zij, die niet in staat zijn te vertrekken, schenen onbezorgd, indien niet voorzichtig (Caïro, (AP) 3.7)

NOORDAMERIKANEN STRIJDEN IN EGYPTE.

Een as-bericht, dat door het Britse nieuwsagentschap werd opgevangen, deelt mede, dat „verschillende duizenden uitstekend uitgeruste Noordamerikaanse troepen deelnamen in de gevechten bij El Alamein" in de slag om Egypte.

Het bericht kwam uit Stockholm en zeide, dat het afkomstig was van den Berlijnsen correspondent van het nieuwsblad „Allehanda", die berichten uit Rome noemde (Londen, (AP) 3.7).

DE AS LAAT EEN VEER BIJ EL ALAMEIN.

20.10 uur in de nacht (spoed):

De gevechten langs het Noordelijk einde van de El Alamein linie op 65 mijl ten Westen van Alexandrië duurden de gehele dag voort, waarbij de Britten een aantal gevangenen namen en een aantal vijandelijke kanonnen buiten gevecht sloegen.

De Duitsers verloren kanonnen terwijl zij poogden, die in te graven in vastgestelde posities. Bij wijlen kon in Alexandrië een hevig kanonvuur gehoord worden. Het feit, dat de gevechten min of meer op dezelfde plaats bleven, gaf te kennen, dat de Britse posities sterk zijn en dat de versterkingen aan het 8ste leger haar invloed beginnen te tonen (Caïro, (AP) 3.7).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Een gemeenschappelijk communiqué van het Algemeen Hoofdkwartier en de Royal Airforce luidt als volgt: „Onze strijdkrachten vielen gisteren den vijand aan, die poogde in Oostelijke richting op te rukken in het gebied van El Alamein. De Geallieerde luchtstrijdkrachten, welke met de landstrijdkrachten samenwerkten op een schaal die haar gelijke niet heeft in het Midden Oosten, bestoken de gehele dag den vijand.

Onze troepen stelden een aantal vijandelijke tanks buiten gevecht en veroverden 40 kanonnen en namen verschillende honderden gevangenen. Gevechtsvliegtuigen schoten 16 JU87's, 7 ME109's en een Macchi 202 neer. Landingsterreinen, kampementen en wegen te Sidi Barrani werden aangevallen en 3 ME109's werden op de grond vernield. De vijand zette zijn aanvallen gisteren op Malta voort. Een ME109 werd neergeschoten" (Caïro, (AP) 4.7).

COMMUNIQUÉ VAN ROME.

Het Italiaanse communiqué zegt: „In het gebied ten Zuiden van El Alamein, poogde de vijand, welke opmerkelijke versterkingen in manschappen en materiaal aanvoerde naar het slagveld, onze opmars tot staan te brengen door tegenaanvallen, die prompt en op beslissende wijze werden gestuit in scherpe gevechten door onze eenheden. De gestadige eliminatie van de vijandelijke weerstandscentra is in voortgang" (Rome, (AP) 4.7).

JAPANNERS VEROVEREN IHWANG.

Het Chinese Hoofdcommando gaf de Japanse verovering toe van Ihwang, een belangrijke wegenstad in de Kiangsi provincie, 80 mijlen bezuiden Nantsjang. Dit is een aanwijzing, dat de indringers een krachtige poging doen om grote Chinese strijdkrachten te vangen in de halve cirkel in het Zuiden van Tsjekiang — Kiangsi spoorweg, welke de Japanners beweerden volledig te hebben veroverd twee dagen geleden.

Op de vraag of de Japanners de opening gesloten hebben, welke door de Chinezen aan de spoorlijn gehouden werd, antwoordde de Chinese legerzegsman, dat „vermoedelijk de opening nog steeds in onze handen is." (Tsjungking, (AP) 3.7).

DUITSE AANVALLEN BIJ VOLCHANSK.

De correspondent van „Rode Ster" zeide, dat de nieuwe Duitse opmars vanuit Volchansk ten Noordoosten van Charkov werd verricht met een belangrijke macht, die daar geconcentreerd was en dat het gevecht „uiterst hevig" is geworden met zware Duitse aanvallen, welke een krachtige Russische weerstand ondervinden. Hij zeide, dat de Duitsers gedurende de dag enig succes boekten en zware verliezen incasseerden. Tevens zeide de correspondent, dat de gevechten bij Belgorod op grote schaal worden gevoerd en dat niet een van de talrijke Duitse aanvallen succes opleverde. (Moskou, (AP) 3.7).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Sovjet-communiqué luidt als volgt: „Gedurende de nacht van 3 op 4 Juni bestreden onze troepen den vijand in de richtingen van Kursk, Belgorod en Volchansk. Geen belangrijke veranderingen vonden plaats in andere sectoren van het front. In de richting van Kursk hebben felle gevechten voortgang. Volgens onvolledige gegevens doodden eenheden onder commando van Port binnen drie dagen enkele duizenden vijandelijke officieren en manschappen, bestaande hoofdzakelijk uit het tweede Hongaarse corps. Gedurende dezelfde periode vernielden of verbrandden zij 63 Duitse tanks. In een andere sector werden nog verschillende dozijnen tanks vernield en een groot aantal Duits mensenmateriaal opgeruimd.

Onze luchtmacht schoot 13 vliegtuigen bij luchtgevechten neer. In de richting van Volchansk toonden onze manschappen een ontzaggelijke standvastigheid bij het afslaan van onophoudelijke vijandelijke tankaanvallen. Een tank-bemanning vernielde 4 Duitse tanks. Vijandelijke granaten vernielden de raderen van de tank en terwijl onze tankbestuurders zich niet konden verroeren, doodden zij met machinegeweren meer dan 200 Duitse officieren en manschappen" (Moskou, (AP) 4.7).

SEBASTOPOL WANKELT.

Henry Cassidy seint uit Moskou, dat de Sovjet-berichten de situatie van Sebastopol „uiterst gespannen" noemden. De berichten zeiden, dat er gisteren gevechten plaats hadden in de voorsteden. De Duitsers braken door en bestormden de stad na verschillende divisies troepen, vele tanks en vliegtuigen in een smalle sector te hebben geconcentreerd. Gemeld werd, dat de vermoeide verdedigers zich terugtrokken, doch nog steeds koppig den voortrukkenden vijand weerstand bieden.

Terwijl de Duitsers hevig vechten in drie sectoren in Centraal Rusland en in de straten van Sebastopol, waarschuwde de Sovjet Unie bij monde van een harer leidende zegslieden tegen zelfvoldaanheid in de verschrikkelijke strijd tegen den nog steeds machtigen tegenstander.

„Het Duitse leger bloedt, doch immer rukt de vijand voort in verschillende sectoren van het front."

Yemlyan Yaroslavsky, lid van het Centrale Comité van de communistische Partij schreef in Pravda:

„De vijand bezit nog voldoende kracht om gevaarlijke slagen toe te brengen in afzonderlijke richtingen. Het zou zeer schadelijk zijn zich tevreden te stellen met de militaire, economische en politieke successen door de Sovjet behaald."

De redevoering van Stalin van een jaar geleden citerende — zijn eerste van de oorlog — zeide Yaroslavsky, dat het steeds noodzakelijk is „een genadeloze strijd aan te binden tegen alle ontwrichters in de achterhoede: deserteurs, paniek- en geruchtenverspreiders, spionnen, saboteurs en vijandelijke parachutisten, om dezen uit te roeien." Hij legde er de nadruk op, dat „wij steeds de meest vitale eisen tegemoet moeten zien, om onze krachten tot steeds grotere omvang op te voeren, de reserves beter voor te bereiden en beter te werken in de industrie en op het land".

5 Juli: Viva Venezuela.

De grote vrijheidsstrijd van Venezuela onder leiding van den Zuidamerikaansen held Simon Bolivar om los te geraken van de Spaanse heerschappij werd bekroond op 5 Juli van het jaar 1811 toen te Angostura (thans Ciudad Bolivar) de Onafhankelijkheidsverklaring werd getekend.

Onze Venezolaanse buren met wie wij altijd in goede harmonie hebben samengeleefd, vieren morgen het feest hunner vrijheid, het feest hunner zelfstandigheid.

Weliswaar kunnen wij hen in deze oorlog geen Geallieerden noemen, hoewel de sympathie van het Venezolaanse volk voor de Nederlanders en in het biezonder voor het Curaçaose volk, immer zeer groot geweest is. Met Venezuela heeft Curaçao hechte economische en vriendschapsbanden, die noch door de bedreiging des tijds, noch door welke moeilijkheden ook verbroken zullen worden.

Venezuela en Curaçao zijn in de eerste plaats van elkander afhankelijk door de oliebelangen, doch dit vormt niet in de eerste plaats het zekere gevoelen van verwantschap, dat tussen ons bestaat. Dit spruit in de eerste plaats voort uit het wederzijdse begrijpen van elkaars gewoonten en het feit, dat ons eilandengebied nabij de rijke kusten van Venezuela ligt, waardoor wij in grote mate onze ontegenzeggelijke belangrijkheid te danken hebben.

Wij bieden onze gelukwensen aan den President Generaal Isaias Medina Angarita aan alsmede aan den alhier gevestigden Consul Generaal Pedro Rodriguez Berroeta. Viva Venezuela!

De activiteiten aan het front werden gekenmerkt door tankgevechten ten Oosten van Kursk, straatgevechten in Sebastopol en nieuwe Duitse aanvallen in de sectoren van Belgorod en Volchansk.

Een gigantisch tankgevecht wordt gemeld aan het front bij Kursk — de grootste gemechaniseerde ontmoeting sedert het begin van het Duitse offensief — waarin honderden tanks aan beide zijden betrokken zijn. De berichten zeiden, dat de Duitsers in de morgen van Juli met 150 tot 200 tanks aanvielen, doch dat de aanval mislukte.

De grote ontmoeting had plaats tegen het middaguur en de verliezen van den vijand waren „ontzaggelijk". Zij zeiden, dat een aantal dorpen werd genomen en hernomen op 1 Juli, maar dat de Russen gisteren hun posities zwaar versterkten (Moskou, (AP) 3.7).

SEBASTOPOL GEVALLEN.

Het Russisch middernachtelijk communiqué luidde als volgt: „Op 3 Juni sloegen onze troepen in de richting van Kursk grote en felle tankaanvallen van de Duitse fascistische troepen af. De vijand leed enorme verliezen. Gedurende de gevechten van een dag verloor de vijand meer dan 250 tanks en 15.000 officieren en manschappen aan doden. In de richtingen van Belgorod en Volchansk sloegen onze troepen vijandelijke aanvallen af. Na 8 maanden van heldhaftige defensie hebben onze troepen Sebastopol ontruimd. Geen grote veranderingen vonden in andere sectoren van het front plaats".

Een aanvullend communiqué luidt: „In de richting van Volchansk wierp de vijand meer dan 200 tanks tegen ons in de strijd. Onze mannen sloegen hen af en als resultaat van de gevechten werden verschillende dozijnen tanks vernield op het slagveld. In een van de sectoren in de richting van Belgorod poogden grote vijandelijke gemotoriseerde strijdkrachten gesteund door tanks onze defensielinie te doorbreken. Onze mannen sloegen de vijandelijke aanval af en brachten den vijand hevige verliezen toe" (Moskou, (AP) 4.7).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Caïro:** Het Egyptische Ministerie van Binnenlandse Zaken deelde mede, dat er in de afgelopen nacht een luchtaanval werd uitgevoerd op het gebied van het Suez-kanaal. Enkele bommen werden geworpen, die 3 slachtoffers veroorzaakten, waarvan een werd gedood. Lichte schade werd aangericht. Andere bommen vielen in het Noorden van de Delta zonder schade aan te richten. Het luchtalarm klonk in Caïro en verschillende provincies.

— **Berlijn:** Het Duitse Hoofdcommando beweerde, dat mobiele afdelingen van het nazie-leger „snel oprukken in de richting van de Don" na operaties, welke andere militaire kringen hier beschreven als een reusachtige doorbraak aan het Zuidelijke Russische front.

— **Moskou:** Berichten van het front deelden mede, dat de Russen bij een tegenaanval in de sector van Kursk bij het punt van samenkomst van de Centrale en Zuidelijke Russische fronten de Duitsers hebben teruggeworpen over een strategisch belangrijke stroom.

— **Londen:** De radio van Moskou zeide, dat 60 Italianen gedood werden en 100 gewond bij botsingen die kort geleden plaats hadden aan de grens tussen Albanië en Joegoslavië.

Onafhankelijkheidsverklaring der Verenigde Staten van Amerika.

De Onafhankelijkheidsverklaring werd aangenomen door het Continental Congress in Philadelphia, op 4 Juli 1776 en werd getekend door John Hancock als President en door Charles Thompson als secretaris. Zij werd voor het eerst gepubliceerd op 6 Juli in de Pennsylvania Evening Post.

Wanneer het, in de loop der menselijke gebeurtenissen, noodzakelijk is geworden voor een volk de politieke banden te verbreken, die het met een ander verbonden heeft om onder de volken der aarde de afzonderlijke en gelijke plaats in te nemen waartoe de wetten der natuur en de Wet van God het gerechtigd heeft, dan eist een betamelijke eerbied voor de meningen van de mensheid, dat het de redenen verklare, die het tot de scheiding dwongen.

Wij houden de volgende in zich duidelijke waarheden, dat alle mensen gelijk geschapen zijn en dat zij door hun Schepper begiftigd zijn met zekere onvervreembare rechten waartoe behoren het Leven, de Vrijheid en het Streven naar Geluk. Om deze rechten te verzekeren zijn regeringen onder de mensen ingesteld, die haar rechtvaardig gezag ontlenen aan de wil der bestuurden. Wanneer een of andere regeringsvorm deze doeleinden verkracht, dan is het het recht van het volk dit te veranderen of te vernietigen en een nieuwe regering in te stellen, waarvan de grondslagen zo gelegd worden en het gezag in zulk een vorm geregeld wordt, zoals het hun ten beste schijnt, om hun geluk en veiligheid te bereiken. De voorzichtigheid eist echter, dat lang bestaande regeringen niet moeten veranderd worden voor lichte en voorbijgaande redenen. Bovendien heeft de ondervinding aangetoond, dat de mensheid meer geschikt is om te lijden, ten minste als het te dragen is, dan om zich recht te verschaffen door bestaande gewoonten op te ruimen. Maar wanneer een groot aantal verzuimen en onderdrukkingen, onveranderlijk hetzelfde doel nastrevend, klaarblijkelijk er op gericht is het volk onder een absoluut despotisme te brengen, dan is het recht en plicht om zulk een regering van zich af te werpen en er in te voorzien, dat er nieuwe wachters komen voor zijn toekomstige veiligheid. Zodanig is het geduldige lijden van deze koloniën geweest; en zo ook is nu de noodzakelijkheid, die hen dwingt hun vroeger regeringssysteem te veranderen. De geschiedenis van den tegenwoordigen Koning van Groot Britannië is een geschiedenis van gedurige onrechtvaardigheden en onderdrukkingen. Dit alles ten directe doel hebbende de vestiging van een absolute tyrannie over deze Staten. Om dit te bewijzen zullen de feiten ter beoordeling gesteld worden aan een oprechte wereld.

Hij heeft zijn toestemming geweigerd voor wetten, die zeer heilzaam en noodzakelijk zijn voor het algemeen welzijn. Hij heeft zijn Gouverneur verboden wetten door te laten van onmiddellijk en dringend belang, zodat deze in haar uitwerking belet werden, totdat zijn toestemming verkregen werd, en wanneer hij ze aldus buiten werking stelde, verwaarloosde hij er rekening mede te houden.

Hij weigerde wetten door te laten ten gerieve van grote volksgebieden tenzij dit volk het recht van vertegenwoordiging in de wetgeving opofferde. Dit recht, dat onschatbaar is en alleen te duchten door tyrannen.

Hij heeft de wetgevende lichamen tezamen geroepen op ongewone, ongeschikte en verafgelegen plaatsen, verwijderd van de bewaarplaats der openbare stukken, met het enig doel hen te vermoeien en hen zo murw te maken voor zijn maatregelen.

Hij ontbond voortdurend het Huis van Afgevaardigden, dat zich met mannelijke fierheid verzette tegen zijn inbreuk op de rechten van het volk.

Hij weigerde gedurende lange tijd, na zulke ontbindingen, er voor te zorgen dat anderen gekozen werden, waardoor de wetgevende macht, die niet vernietigd kan worden, terugkeerde naar het volk in zijn geheel ter uitoefening. De Staat bleef intussen bloot gesteld aan de gevaren van een buitenlandse invasie en van binnenlandse beroeringen.

Hij heeft getracht de vermeerdering van de bevolking dezer Staten te beletten: Om dit doel te bereiken verhinderde hij de toepassing van de West op de Naturalisatie van vreemdelingen en hij weigerde andere wetten aan te nemen, die immigratie aanmoedigden en de voorwaarden te verbeteren om land in eigendom te verkrijgen.

Hij belette de uitoefening van het Recht door zijn toestemming te weigeren aan wetten, die gerechtshoven instelden. Hij heeft de rechters gedurende hun ambtsperiode afhankelijk gemaakt alleen aan zijn wil en hij stelde hun salarissen vast en betaalde hen uit.

Hij stelde een menigte van nieuwe ambten in en zond zwermen van ambtenaren uit om ons volk te kwellen en hen uit te eten. Hij hield onder ons in vredestijd staande legers zonder de toestemming van het wetgevend lichaam.

Hij streefde er naar het militaire apparaat onafhankelijk te maken en te stellen boven het burgerlijk gezag.

Hij heeft met anderen samengespannen om ons te onderwerpen aan een rechtspraak, die vreemd is aan onze grondwet en onbekend aan onze wetgeving. Dit deed hij door zijn toestemming te geven aan hun wetten, ontleend aan een voorgewend wetgevend lichaam; door grote aantallen gewapende troepen bij ons in te kwartieren; door zijn soldaten te beschermen door middel van een schijnrechtbank tegen straf, die zij zouden moeten ondergaan als moordenaars van de inwoners van deze Staten: door onze handel met alle delen van de wereld af te snijden; door ons in veel gevallen te beroven van de voordelen ener rechtbank van gezworenen; door ons over zee te voeren om berecht te worden voor voorgewende beledigingen; door in een aangrenzende provincie het vrije systeem van de Engelse wetten op te heffen en daar een scheidsrechterlijke regering op te zetten en haar grenzen te vergroten als om het direct een voorbeeld te stellen en een middel in de hand te krijgen om het zelfde absoluut bestuur ook in deze koloniën in te voeren; door onze privileges weg te nemen, onze meest waardevolle wetten nietig te verklaren en onze fundamentele bestuursvormen te veranderen; door onze eigen wetgevers te onderdrukken en te verklaren, dat zijn mannen, zelf met macht bekleed voor ons in welke gevallen dan ook wetten zullen maken.

Hij zette de regering af door te verklaren, dat wij buiten zijn bescherming zijn en door tegen ons een oorlog aan te gaan.

Hij plunderde onze zeeën, beroofde onze kusten, verbrandde onze steden en vernietigde de levens van ons volk.

Op dit ogenblik brengt hij grote legers van buitenlandse huurlieden aan om de werken van dood, verwoesting en tyrannie te beëindigen, die alreeds begonnen zijn onder zulke omstandigheden van wreedheid en gemeenheid als nauwelijks te vergelijken is met de meest barbaarse eeuwen en totaal onwaardig aan het Hoofd van een beschaafd volk.

Hij heeft onze medeburgers, die hij op de zeeën gevangen nam, gedwongen de wapens op te nemen tegen hun eigen land en de moordenaars te worden van hun vrienden en broeders of zelf door hun handen te vallen.

Hij heeft binnenlandse oproeren onder ons opgewekt en heeft aangemoedigd de onbarmhartige wilde Indianen naar onze grensbewoners te brengen, wier bekende wijze van oorlog voeren een zonder onderscheid vernietigen van leeftijd, geslacht en levensmogelijkheden is. In iedere phase van deze onderdrukking hebben wij in de meest nederige bewoordingen om herstel gevraagd. Onze herhaalde verzoeken werden slechts beantwoord door herhaalde onrechtvaardigheid. Een vorst, wiens karakter aldus door zijn tyrannieke daden getekend is, is niet geschikt om de regeerder te zijn van een vrij volk. Ook hebben wij niet gewild uit de aandacht te geraken van onze Engelse broeders. Wij hebben ze van tijd tot tijd gewaarschuwd voor de pogingen van hun wetgeving om een onverantwoordelijke rechtspraak over ons uit te breiden. Wij hebben hen herinnerd aan de omstandigheden van onze emigratie en van onze vestiging hier.

Wij hebben een beroep gedaan op hun aangeboren rechtvaardigheid en grootmoedigheid en wij hebben hen bezworen bij de banden van onze gemeenschappelijke verwantschap deze aanmatigingen, die onafwendbaar onze verbindingen en gemeenschap zouden verbreken, te laten varen. Zij eveneens zijn doof gebleven voor de stem van rechtvaardigheid en bloedverwantschap. Wij moeten derhalve berusten in de noodzakelijkheid, die onze Scheiding ons medebrengt, en hen houden, zoals wij het overige mensdom houden, voor vijanden in oorlog en voor vrienden in vrede.

Wij, derhalve, de vertegenwoordigers van de Verenigde Staten van Amerika in Algemeen Congres verenigd, een beroep doende op den oppersten Rechter van de wereld voor de oprechtheid van onze bedoelingen, maken plechtig bekend en verklaren in naam en op gezag van het goede volk dezer koloniën, dat deze Verenigde Koloniën zijn, en volgens Recht behoren te zijn, Vrije en Onafhankelijke Staten: dat zij alle banden van trouw met de Britse Kroon hebben verbroken en dat iedere politieke verbinding tussen hen en de Staat Groot Britannië geheel en al is en behoort te zijn verbroken: en dat zij als vrije en onafhankelijke Staten het volste recht hebben oorlog te voeren, vrede te sluiten, verdragen af te sluiten, handelsbetrekkingen aan te knopen en alle andere handelingen en daden te stellen, waartoe onafhankelijke Staten het recht hebben. En om steun aan deze Verklaring te geven zweren wij, met een vast betrouwen op de Goddelijke Voorzienigheid, elkander wederkerig bij te staan met onze levens, fortuinen en onze heilige eer.

Het Comité voor Huldiging van Zijne Excellentie G. J. J. Wouters bij zijn aftreden als Gouverneur van Curaçao, heeft hierbij de eer de ingezetenen beleefd uit te noodigen op Vrijdag den 10n. Juli 1942 des voormiddags te 8,15 uur de kinderaubade en des namiddags te 5 de huldiging, beide in het Fort Amsterdam, met hunne tegenwoordigheid te willen vereeren.

Het Comité van Huldiging,

De Voorzitter

Dr. W. Ch. de la Try Ellis.

De Secretarissen, 2257

G. J. Ferguson. **Norman Chumaceiro.**

Geboren:

GERARD CHRISTOFFEL ANTONIUS SMEETS

Hospitaal St. ELISABETH — Curaçao 3 Juli 1942 — 2240

ARUBA.

FAMILIE WOUTERS NEEMT AFSCHEID.

Zilveren Theeservies en Schilderij gaan mede.

Donderdagmorgen na aankomst heeft Z.E. Gouverneur Gielliam J. J. Wouters zich terstond naar het Gezaghebberskantoor begeven om aldaar afscheid te nemen van de ambtenaren. De Gouverneur heeft hier weer, evenals op Bonaire en Curaçao, Zijn mannen toegesproken. Daarna ging de Familie Wouters naar de Zusters Dominicanessen, die de kinderen speciaal hadden opgesteld. De kinderen zongen uit volle borst den scheidenden Landvoogd toe. Een van de kinderen sprak namens allen een woord van vaarwel, waarna de Gouverneur, mede namens Zijn familie, bedankte. De Frères werden hierna bezocht. Frère Directeur Alphonse richtte zich tot de Familie Wouters en zegde toe 9 heilige Missen te zullen doen opdragen voor het geestelijk welzijn van de Familie in het St. Elisabethsgasthuis te Willemstad; ook bood hij een foto-album aan, waarin kiekjes van verschillende punten van Aruba, alsmede van de boringen, waarvoor Gouverneur Wouters zo geijverd heeft en die Hij nog juist voor Zijn vertrek heeft mogen medemaken. Frère Appolinaire zou deze album persoonlijk in Costa Rica komen aanrijken.

Hierna bezocht de Gouverneursfamilie de Heer en Mevrouw Bronkhuyzen van de Arend en den Heer en Mevrouw Smith van de Lago. 's Middags werd het Sabaneta-kamp bezocht, alsmede de Militaire Politie, waar weer de gebruikelijke toespraken werden gehouden.

Gistermorgen werd eerst de Plechtige Heilige Mis in de kerk van den H. Franciscus te Oranjestad gezongen door Pastoor Michaël Holterman O.P., daarbij geassisteerd door Priester Ambrose Sullivan en Pater Augustinus van der Meer O.P. De laatste hield tevens de afscheidspredicatie over het Schriftwoord: Geef den keizer wat des keizers is en Gode wat Godes is. De gehele kerk was vol, vele militaire en andere autoriteiten, w.o. Dr. Dussenbroek, Kapitein Van Erp, Kapitein van der Spek woonden de functie bij.

In de Pasanggrahan werd hierna als huldeblijk namens de bevolking van Aruba aangeboden een beslagen zilveren theeservies van Peruaans zilver, geheel handwerk, benevens een schilderij met een hoekje van Aruba, vervaardigd door Ds. Gerard E. Alers. Dr. Jacobo R. Arends en de Heer Henny Eman hebben hierbij het woord gevoerd; de Gouverneur bedankte. Op de receptie, welke hierbij aansloot, was uiteraard de gehele Arubaanse bevolking vertegenwoordigd.

In de loop van de middag is de Familie Wouters van haar laatste bezoek aan het Eiland Aruba naar de residentie op Curaçao teruggekeerd.

FILM.

„Cavalcade" (Roxy). Wij maken het leven mede van een welgestelde Engelse familie te Londen van de jaren 1900 tot 1933. In een reeks van beelden wordt ons de verandering getoond van het stille Victoriaanse leven dier dagen en het wanhopig verzenuwde leven van heden. Wij zien de strijders heen gaan voor de boerenoorlog; wij ondervinden de smart van het Engelse volk, toen Engelands grootste vorstin, de oude afgeleefde Victoria ten grave werd gedragen. Steeds rumoeriger wordt de tijd. De „Titanic" vergaat en brengt leed onder de aristocratie. Dan plotseling breekt Wereldoorlog I uit, die misschien wel 3 maanden duren zou. Maar het wordt 4 jaren en in een rits van beelden zien wij de jeugd der landen vallen en talloze moeders krijgen het bericht, dat hij (man of zoon) nimmer zal wederkeren.

Vrede wordt gesloten en een dolzinnige menigte juicht de nieuwe toekomst toe, terwijl overal de wonden nog spreken van schrijnend leed en de millioenen kruisen getuigenis afleggen van een waanzinnig mensengeslacht.

Nauwelijks is het oorlogsrumoer gestild, of reeds steken nieuwe volksmenners hun koppen op en prediken zij weer een evangelie, dat haat en oorlog broedt.

Het wreed verloop dezer 33 jaren weerspiegelt zich in een Engelse familie bestaande uit een moeder, een vader en 2 zonen. Bij het aflopen van de film blijven slechts nog 2 oude mensen over, die klinken op een nieuw jaar. Het spel is prachtig.

Diep onder de indruk verlaat men Roxy met grote afschuw vervuld van het droef bedrijf, dat een oorlog is. Misschien is deze oorlog de laatste, of zal de mensheid nimmer leren!

Rumba-Avonden (Cinelandia), te geven door den bij liefhebsters en liefhebbers van moderne dans en dansmuziek zo bekenden trombone spelenden Tommy Dorsey met zijn ensemble, zullen — evenals dit bij de openingsavond gisteren reeds het geval was — ongetwijfeld ook a.s. Zaterdag en Zondag zéér druk bezocht worden. Want waar houdt men immers méér van dans, dansmuziek en (dans) -partijen dan juist hier en nu in Curaçao?! ... Curaçao, met zijn Schottegat en dit en dat, dat bijna óók onder de **rook** ligt van ... een Havana en Cuba, naar wij menen de bakermat van de dans, welke slechts korte tijd geleden in enige jaren tijds stormender hand de gehele nieuwe en oude wereld tot in de binnenlanden van Afrika veroverde en aan welke dans deze film voor het grootste gedeelte haar naam en oorsprong te danken heeft. Doch ook van vele andere melodieën, w.o. de, de laatste tijd zo in zwang zijnde, kwijnmuziek, en van werkelijk aardige zang, kunnen de moderne met volle teugen genieten, daar het er in deze practisch geheel om ging, Tommy Dorsey en zijn musici gelegenheid te bieden hun kunnen ook tot het bioscooppubliek te brengen. Want de door deze succesnummers-film geweven bijgeschiedenis van 3 zusjes en 1 raren goochelaar, om welken laatste men hier en daar inderdaad hartelijk kan lachen, via een romance en een oplichter eveneens in Tommy Dorsey's gezelschap terecht komend, is van een ondergeschikte onbelangrijkheid! Zij die deze beroepsmuziek, -zang, -dans en grappen alsook de Curaçaose Buziau-amateurs gehoord en gezien hebben, zullen ongetwijfeld in gedachten wederom Dinsdagavond jl. in Roxy gezeten hebben en het er over eens kunnen zijn, dat deze laatste een vergelijking zeker aardig kunnen doorstaan. Hetgeen niet wegneemt, dat ook velen zich met Rumba-Avonden zullen kunnen amuseren...

N.V. KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE MAATSCHAPPIJ TOT EXPLOITATIE VAN PETROLEUMBRONNEN IN NEDERLANDSCH-INDIE

De Directie van bovengenoemde Naamlooze Vennootschap maakt bekend, dat de Gewone Vergadering van Aandeelhouders zal worden gehouden op Maandag 20 Juli 1942 te Willemstad, Curacao, des morgens te 9 uur, ten kantore der vennootschap gelegen op Rio Canario.

Houders van aandeelen aan toonder, die deze vergadering wenschen bij te wonen, zijn verplicht uiterlijk 16 Juli 1942 hun aandeelen, of het bewijs, dat die aandeelen zich in open bewaargeving bevinden bij de Nederlandsche Bank, te deponeeren ten kantore der vennootschap.

De Directie vestigt er de aandacht op, dat de rechten verbonden aan het houden van aandeelen slechts uitgeoefend zullen kunnen worden met inachtneming van het Koninklijk Besluit van 24 Mei 1940 en de Curacaosche Regeling Rechtsverkeer in Oorlogstijd.

De punten van behandeling, de balans en de Winst- en Verliesrekening met toelichting, liggen van heden af op de gewone kantooruren voor aandeelhouders ter inzage ten kantore der vennootschap.

Curacao, 4 Juli 1942.

2250

De Gezaghebber van Aruba

brengt ter kennis van belanghebbenden, dat de secretaris der Inkoop-Centrale Curaçao (I.N.C.U.) Dinsdag 7 Juli a.s. des namiddags voor het geven van inlichtingen te spreken zal zijn in de Raadzaal te Oranjestad.

2256

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Erwtensoep met kluif. Morgen: Geb. vis, geb. aard., sperciebonen. Maandag: Kerrykip met rijst.

Agenda:

Za. 4 Juli 20.00 — 00.30 Ontspanningsavond Amerikaanse Militairen.
Di. 7 Juli 19.30 Comp. bilj. „B" kl.
Wo. 8 Juli 19.30 Comp. bilj. hoofdkl.
Do. 9 Juli 19.30 Comp. bilj. „C" kl.
Vr.: 10 Juli 19.30 Comp. bilj. „A" kl.

WACHTDIENSTEN: Za. en Zo.:

Telegram Afdeling:

4.7: Hr. Carrière, tel. 553, Hotel kamer 29.

5.7: Hr. Nukoop, tel. 832, Negropont 75A.

Shipping & Supplies: Hr. Meinster, tel. 304, L. de Colignylaan 20.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Wortel, tel. 448, Bernhardlaan 5.

Prot. Gem. Emmastad: Kerkdiensten, Zondag 5 Juli 9.30 en 17.00 uur Hernhutter liturgie. Voorganger: Ds. C. Th. Steenstra.